

Fjalë të Mëdha – Pjesa 4

Plot Guxim

Mirë se erdhe në festimin e ICF Tirana. Çfarë ke bërë, si ka qenë kjo javë?

Shiko, me Perëndinë nuk ka hamendësime; Ai na jep premtime dhe ne varemi nga premtimet e Perëndisë.

Këtë javë kemi dëgjuar sesi Perëndia i është përgjigjur shumë kërkesave të lutjeve që kemi bërë. Kjo është e mrekullueshme. Ndaj, me ne kërkesa, lutje dhe një skuadër e tërë lutet dhe ndërmjetëson për ty para Perëndisë.

Cili është mesazhi për sot? Jemi në serinë "Fjalë të Mëdha", sot jemi në pjesën e katërt. Dhe fjalët për sot janë: **Plot Guxim**.

Historia nga e cila do të marrim parime sesi të kemi një jetë plot guxim është në 2 Samuelit 23. Ajo flet për Benajahun, i cili ishte trim dhe guximtar. Por si filloi, si u kuptua që ishte trim dhe guximtar? E kundërta e guximit është frika.

A e di se njerëzit kanë mbi 2.000 lloje frikash? Pra, secili prej nesh ka një set të madh frikash.

Për shembull, disa njerëz kanë frikë nga insektet e vogla, merimangat, akrepat, minjtë. Disa kanë frikë nga qentë, edhe pse nuk të hanë; jo, jo, kam frikë, e di që nuk më hanë, por prapë kam frikë.

Frika nga errësira, kush e ka këtë lloj frike?

Frika kur del të flasësh në publik, para klasës, para një grupi. Frika nga kamerat; ti je duke folur qartë dhe bukur, pa gabime, dhe sa ke një kamerë përpara, bllokohesh, nuk të del asnjë fjalë.

Frika nga lartësitë, frika nga vendet e ngushta, nga rrufetë, nga fluturimet, frika mos mbytesh, frika mos vdesësh, frika mos gabosh, frika, frika, frika... Po, shumë shumë frikëra...

Prit tani të të them një gjë të bukur: ndërsa ne kemi mbi 2.000 frikëra, një fëmijë i vogël ka vetëm 2 frikëra—frikën se mos bien poshtë dhe frikën nga zhurmat e mëdha. I ke parë fëmijët e vegjël kur i kthen me kokë poshtë; si i hapin sytë, ose kur dëgjojnë një zë të fortë, një tingull të fortë, bëjnë "baaauu". Kanë vetëm 2 frikëra, dhe pastaj asnjë tjetër.

Kjo do të thotë se 1.998 frikëra të tjera njeriu i mëson gjatë jetës. Por, nëse janë të mësuara, ato mund të ç'mësohen ose, më bukur...

Në Bibël kemi një djalë që quhet Benajahu. Historinë e tij mund të mos e vesh re, sepse flitet për të vetëm në disa vargje dhe kaq; ndoshta ke kaluar shumë shpejt edhe pse e ke lexuar Biblën. Ja ta shikojmë:

2 i Samuelit 23:20 *'Benajahu, bir i Jehoadit, bir i një trimi nga Kabtseeli, bëri trimëri të mëdha. Vrau dy heronj të Moabit, që ishin si luanë. Zbriti edhe në mes të një sterne ku vrau një luan, një ditë që binte borë.'*

2 i Samuelit 23:21 *'Ai vrau gjithashtu një egjiptas gjigant që kishte në dorë një shtizë; por Benajahu i doli përballë me një bastun, i hoqi nga dora shtizën dhe e vrau me shtizën e tij.'*

Jehoadi ishte prift, dhe Benajahu ishte bir i priftit. Si e tregoi ai trimërinë e tij? Vrau dy heronj me emër, duke ia u goditur kokat. Vrau një luan në një ditë kur binte borë. Dhe si e bëri këtë tjetër: ia mori nga dora shtizën dhe e vrau me shtizën e tij. Duket si një lloj karateje, haaaa, fap, fap, fap. Ia mori shtizën dhe e vrau me të.

Ca detaje të tjera për Benajahun: ai ishte një nga pesë më të mirët në Izrael. Ishte gjeneral në ushtrinë e Izraelit. Duke marrë parasysh se ai jetoi një mijë vjet para Krishtit, është periudha kur mbretërit shkonin çdo vit në luftë. Benajahu ishte përgjegjës për drejtimin e ushtrisë së Davidit, një ushtri prej 24.000 trupash që mbronte vendin nga çdo lloj rreziku. Përveç kësaj, ai ishte truproja e mbretit, përgjegjës për të gjetur dhe trajnuar më të mirët për të krijuar një elitë ushtarësh për të mbrojtur mbretin. Kjo ishte një përgjegjësi e madhe.

Por pyetja është: si e fitoi ai këtë pozicion? Si u bë kaq trim? Çfarë ndodhi që e promovoi deri në këtë nivel? Mos ndoshta ishte historia që lexuam më sipër, që ai përballej me frikërat dhe, kur i kapërceu ato, u bë guximtar? Siç thotë vargu 20:

2 i Samuelit 23:20 *'... Zbriti edhe në mes të një sterne ku vrau një luan, një ditë që binte borë.'*

Zbriti në mes të një sterne. Çfarë është sterna? Është si një gropë e madhe që mbledh ujin kur bie shi, dhe kur është vapë, përdorej uji për të vaditur tokën, për bujqësinë.

Ai zbriti në një sterne në një ditë me borë dhe vrau një luan. Kjo është e frikshme, shokë, vetëm kur e mendon. Unë kam frikë nga qentë e lagjes kur janë 3-4 bashkë; ky nuk kishte frikë nga luani. Ka mundësi që kur zbriti në këtë gropë, ajo mund të ketë qenë e rrëshqitshme për shkak të borës. Dhe ka gjasa që Benajahu mund të ketë shkuar deri në fund të gropës dhe atje ka qenë ballë për ballë me luanin.

Tani, nuk e dimë pse shkoi atje. Ndoshta luani kishte vrarë dikë dhe Benajahu e kishte ndjekur për ta eliminuar dhe për të parandaluar që të vriste njerëz të tjerë. Ndoshta kishte qenë një urdhër nga mbreti. Ndoshta i kishte bezdi luanët, si kur dikush që sheh qentë në rrugë dhe i vjen për t'i hedhur një gur dhe t'i dëbojë.

Por kur e imagjinon, ej, ai e ndoqi luanin drejt gropës së madhe. Ta imagjinosh që luani, me një goditje, mund t'ia plaste kokën si një bostan lushnje dhe ta shqyente si një kartopecetë. Fuqia e luanit është shumë e madhe.

Por Benajahu e ndoqi, këmbë për këmbë. Një njeri i zakonshëm nuk do ta bënte këtë. Një njeri i zakonshëm nuk përballlet me frikën. Një njeri i zakonshëm i bën bisht gjërave që e friksojnë. Njerëzit normalë nuk ndjekin luanë; më mirë vdesin me 100 keqardhje, me 100 pishmane, "Ah, ta kisha filluar, ah që s'e fillova, si nuk guxova atëherë kur isha i ri, sot kam 7 kalamaj që nuk më lënë një minutë kohë."

Shiko, njerëzit e zakonshëm nuk të frymëzojnë. Njerëzit e zakonshëm nuk i ndjek njeri; nuk janë liderë. Njerëzit e zakonshëm nuk janë botëndryshues. Sepse njerëzit e zakonshëm nuk kanë guxim të ndjekin luanin.

Por, ti je lider; ti nuk je i zakonshëm, ti je botëndryshues, ti je... i paparë!

Unë dua shumë që çdo person në këtë kishë, të jetë guximtar. Dua që, së bashku me ju, të përballemi me frikërat që na pengojnë dhe të mos i shmangemi atyre. Pasi t'i kalojmë, nuk do të jemi më të zakonshëm, por të jashtëzakonshëm dhe guximtarë. Të guxojmë të bëjmë gjëra që për të tjerët duken të paarritshme, gjëra që vetëm zemra e Perëndisë mund t'i imagjinojë.

Disa thonë: "Pastori ka marrë kot, thotë "guxo"." Shiko, i dashur, e dashur: cilën do të lësh të të drejtojë?

Nëse po të drejton frika, do të shikosh krizën dhe problemet.

Por nëse shikon si Benajahu, me sytë e besimit, do të shikosh mundësi të reja.

Dhe shiko, ajo që do na ndihmojë të bëhemi të tillë është fuqia e Krishtit në jetën tonë. Shkrimi thotë: "E njëjta fuqi që ringjalli Krishtin nga vdekja banon në ty, kur ti zgjedh të besosh Krishtit." Është kjo lloj fuqie që i mund frikërat dhe na jep guxim për të hedhur hapa besimi—një besim që i jep lavdi Perëndisë.

Pyetja që dua të bëj është e rëndësishme dhe personale: **Cilin luan duhet të ndjekësh ti? Cilin luan duhet të mundësh?**

Tani, nuk po them që, sa të përfundojë festimi, të shkosh në kopshtin zoologjik dhe të vrasësh luanin e vetëm që është aty, dhe t'i thuash rojes, "Na tha pastori, shkoni writeni luanin,!" Po flas në mënyrë figurative:

Cilën frikë do Perëndia që të mundësh, sepse ashtu mund të përjetosh më shumë madhëstinë e Tij, të përjetosh më shumë dorën e Tij, çlirimin e Tij, dhe shërimin e Tij?

Cilin luan duhet të ndjekësh? Mund të jetë një ëndërr, një synim, ose një qëllim që ke dashur gjithmonë, por ke frikë ta fillosh. Kjo situatë mund të ketë shtuar edhe më shumë frikën. Megjithatë, kjo është një situatë e shkëlqyer për ide të reja. Nuk ka qenë ndonjëherë koha më e duhur për ide të reja sesa sot, sepse idetë e vjetra janë bërë shumë të vjetra dhe demode.

Pra, cilin luan duhet të ndjekësh? Çfarë është ajo gjë?

Mund të jetë edhe diçka e thjeshtë. Ndoshta nuk po i beson Zotit në lidhje me financat. Kështu që nuk ke dhënë asnjëherë të dhjetën—10% e të ardhurave të tua—që i takon Perëndisë. Ai nuk ka nevojë për paratë e tua; Ai do zemrën tënde. Kur jep të dhjetën, çfarë po thua është: "Unë nuk e kam besimin te kuleta, e kam te Perëndia që siguron për mua."

Kur nuk jep, dëmton veten, sepse Shkrimi thotë se, kur jep, Perëndia do të qortohtë ligun dhe do të mbrojë nga i ligu.

Ti që ndodhesh këtu dhe e shikon këtë kishë si kishën tënde, është shumë e lehtë të japësh për kishën tonë. Nëse nuk ke dhënë asnjëherë, jep me guxim, duke besuar se Perëndia do të sigurojë. Të japësh në këtë kohë është një veprim i plotë besimi, sepse të gjithë po e shtrëngojnë fort atë që kanë. Jep, sepse e di që Perëndia që të ka dhënë jetën, do të japë dhe do të sigurojë. Ai që dha Birin për ty, si nuk do të sigurojë gjërat e tjera që ke nevojë?

Një luan i frikshëm mund të jetë edhe të tregosh shokëve për Jezusin. Ti e do shumë shokun tënd, por nuk e di si do të reagojë nëse ndan me të lajmin e mirë që Perëndia e do dhe ka një plan për jetën e tij; që Jezusi e do aq shumë sa vdiq në kryq që ai të shpëtohej. Po sikur të reagojë keq? Mund të prishet shoqëria juaj. Një ditë mund të ndjehesh shumë keq pse nuk i fale për Perëndinë, sepse nuk e di sa kohë do të qëndroni bashkë.

Shembull: Një vajzë tha: "Kisha turp t'u tregoja shoqeve të mia për Jezusin, por një ditë vendosa t'u flisja sepse nuk duroja dot më." Dhe shoqet thanë: "Ti ke disa muaj që beson dhe nuk na ke treguar?! Po ky qenka super lajm!" Dhe shoqet e saj besuan.

Por nuk i thua se ke frikë nga ajo që do të mendojnë. Vjen fshehur nga familja, dhe kur të pyesin, thua "jo, jo, asgjë," dhe e fsheh menjëherë. Pse ke frikë? Ti njeh dashurinë më të madhe në botë, ilaçin e vetëm në botë për sëmundjen shpirtërore.

Cili është luani që duhet të ndjekësh ti?

Ndoshta ke një ndjesi të brendshme që do të shkruash një poezi, një këngë, një libër, të bësh një pikturë, ose të krijosh diçka të bukur ndryshe në shtëpi.

Ndoshta dëshiron të nisësh një biznes online. Por ke frikë sepse mendon: "Ja, e shkrova, ja, e fillova, por nëse nuk e pëlqen njeri? Ja, e ndryshova shtëpinë dhe pastaj nuk e pëlqen njeri. Ja, e fillova dhe nuk ecën."

Për shkak të ndrojtjes, ti nuk bën asnjë lloj shërbese për dikë. Por e di thellë brenda zemrës që ke dëshirë të bësh diçka, të sjellësh ndryshim me jetën tënde, sepse e shikon që ke potencial. Megjithatë, nuk po e hedh atë hap të shkretë të besimit. Asnjëherë nuk do të dish se ku je i zoti, nëse nuk hedh hapin dhe nuk provon diçka të re.

Një shok më thoshte: "Ku ta di unë se çfarë talentesh dhe çfarë dhuntish kam?" Nëse kjo është pyetja jote, Perëndia i ka vendosur talentet dhe dhuntitë tek ti në formë farash. Duke i kultivuar, ato rriten, forcohen dhe japin fryte. Asnjëherë nuk e di se ku je i zoti, nëse nuk provon të bësh, të shërbesh.

Mund të jetë dhe diçka shumë e thjeshtë. Shiko për dikë që ka nevojë për një fjalë të mirë, për përkrahje. Inkurajoje, lutu me të, dërgoja lutjen të regjistruar me zë, bëje personale.

Cili është luani që duhet të ndjekësh ti? Çfarë është ajo gjë që ke frikë, por e di që duhet ta bësh? Nëse do të jesh ndjekës i luanëve, duhet të kesh parasysh këto tre gjëra:

E para: Lutu me guxim, fole me Perëndinë atë që ke përbrenda:

Hebrenjve 4:16 *'Le t'i afrohem, pra, me guxim fronit të hirit, që të marrim mëshirë e të gjejmë hir, për të pasur ndihmë në kohë nevoje.'*

Le t'i afrohem fronit të Perëndisë me guxim, pa frikë. Ai është Ati yt; Ai të njeh sepse të ka formuar me duart e Tij. E di se çfarë mund të bësh ti. E di kush je ti, e di ku je ti. Të ka endur në atë lloj forme që ke.

Prandaj, guxo! "Zot, dua mëshirën Tënde, favorin Tënd, hirin Tënd sot. Zot, me Ty unë synoj."

Aman, si janë lutjet tuaja sot? Mos më thuaj se janë lutje copy/paste: "Zot, na beko sot. Beko këtë ushqim. Zot, Ti je i mirë, amen." Këto janë lutje copy/paste. Nuk janë lutje guximtari. Këto janë lutje frikacaku dhe të përtaci.

Jo, jo, lutu me lutje që të dridhen edhe këmbët kur lutesh, sepse ti e di se kur ndodh kjo, do duket qartë se është dora e Perëndisë. Nuk bëhet kjo gjë me

fuqinë time, as me lidhjet që kam, as me paratë që kam. KJO është dora e Perëndisë.

A po guxon në lutje? Ndryshe, A do të guxosh nga sot? A do të ndryshosh lutjet nga sot? Jo lutje copy/paste, por lutje të guximshme. A po më ndjek?

Cila është e dyta?

E dyta: Kur Perëndia zmadhohet, luanët zvogëlohen.

Problemi ynë është se i kemi sytë tek luani dhe jo tek Perëndia. Kur e ke mendjen vetëm te luani, ai duket shumë i madh. Por kur e ke mendjen te Perëndia, Ai do të duket shumë më i madh, dhe luanët do të duken të vegjël.

Në gjithë këto vite, Perëndia na ka sfiduar herë pas here, vit pas viti. Dhe kemi besuar që Ai do të siguronte për nevojat tona. Besuam që Perëndia është më i madh se luani që po përballemi. Që në vitin e parë, kur ishim një dorë njerëz dhe financat i kishim me monedha. Por besimi ishte i fuqishëm. Zot, Ti mundesh! Zot, kjo është kisha Jote! Zot, jeta ime është jeta Jote. Dhe sa herë që Perëndia përgjigjej, luani - frika - zvogëlohej dhe bëhej si një mace e vogël. Perëndia u lartësua dhe pamë sesi Ai është Perëndia që siguron në çdo kohë.

Kur fokusohesh te luanët, ata duken shumë të mëdhenj. Por kur fokusohesh te Perëndia i madh, luanët duken të vegjël.

Ku e ke fokusin: te frika apo te Perëndia?

Danieli në Dhjatën e Vjetër ishte një nga pak njerëzit që e kishte kuptuar qartë këtë. Nëse e di historinë e Danielit, mbretin Darius e shtynë të nxirrte një dekret që çdo kush që lutej do të hidhej në gropën e luanëve. Por Danieli ishte besnik ndaj Perëndisë së tij dhe nuk mund të qëndronte pa u lutur. Kur e gjetën duke u lutur, e hodhën në gropën e luanëve. Në atë moment, ai pa në realitet se kush ishte më i madh: Perëndia apo luanët. Mbreti Darius e vlerësonte Danielin dhe ishte i shqetësuar për të. Mëngjesin tjetër, ai erdhi dhe e pyeti:

Danieli 6:20 *'Me të arritur pranë gropës, thirri Danielin me zë zemërthyer; mbreti filloi t'i thotë Danielit: "Daniel, shërbëtor i Perëndisë të gjallë, Perëndia yt, a ka mundur të të shpëtojë nga luanët?".'*

Danieli 6:21 *'Atëherë Danieli i tha mbretit: "O mbret, jetofsh përjetë!"'*

Danieli 6:22 *'Perëndia im dërgoi engjëllin e tij që ka mbyllur gojën e luanëve, dhe ata nuk më kanë bërë asnjë të keqe, sepse kam dalë i pafaj përpara atij; por edhe përpara teje, o mbret, nuk kam bërë asnjë të keqe".'*

Mbreti po pyet për Perëndinë e Danielit. Ai e di se, nëse ka ndonjë shans për të shpëtuar, duhet ndërhyrja e Perëndisë. Mbreti pyet: "Perëndia yt, a të ka shpëtuar?"

Kur ti flet për Perëndinë, a flet në përgjithësi për Të, si Perëndia i gjithëpërfshirës, krijuesi i universit? Apo flet në veçanti për Perëndinë, si Perëndia yt? A thua: "Unë besoj që Perëndia im... Perëndia im më ka udhëhequr, më ka ndihmuar, ka siguruar..."

A i thua dikujt: "Ja kush është Perëndia im! Ai është i gjithëfuqishëm, është Alfa dhe Omega, i pari dhe i fundit, fillimi dhe mbarimi. Është i pafund. Është i përjetshëm. I gjithëpranishëm. Nuk ka asnjë si Perëndia im. Perëndia im është mbreti i mbretërve, Mbreti i kohërave, Zot i zotërave. Ai është tej mase i fuqishëm dhe njëkohësisht është shumë i lehtë për t'u kuptuar, është përjetësisht i njëjtë. Nuk ka asnjë si Perëndia im. Perëndia im i jep forcë të lodhurit, dhe mëshira e Tij është pa kufij. Hiri i Tij është i pakufishëm, dhe dashuria e Tij do të zgjasë përjetë; është e pafundme. Nuk ka asnjë si Perëndia im."?

Kur përpiqesh të përshkruash Perëndinë, fjalët nuk mjaftojnë. Pse? Sepse Perëndia ynë është i papërshkrueshëm. Nuk ka fjalë të mjaftueshme për Të. Nuk ka asnjë si Ai.

Po për ty, kush është Perëndia? A e njeh Perëndinë e tillë edhe ti? Kur përballesh me ndonjë formë të luanit, dhe të duket shumë i madh, shiko përtej luanit. Shiko te Perëndia. Perëndia është ai që ti ke nevojë.

Me çfarë po përballesh këto kohë? Shiko përtej, shiko te Perëndia dhe thuaj: "Perëndia im, Ai është Çliruesi im." Nëse ndihesh i dobët ose i lodhur, thuaj: "Perëndia im është forca ime." Kur nuk e di se çfarë të bësh, thuaj: "Perëndia im është udhëzuesi im." Nëse ndihesh i lënduar, thuaj: "Perëndia im është ngushëlluesi im, shëruesi im." Nëse ndihesh i vetëm, thuaj: "Perëndia im është shoku im." Ai është mbrojtja jote, Ai është shkëmbi yt, Ai është fillimi dhe mbarimi, Alfa dhe Omega. "Perëndia im është gjithçka që kam nevojë."

Sa më shumë që do e njohësh Perëndinë, aq më të vegjël do të të duken luanët rreth e rrotull teje. Do të përballesh me frikën, sepse jeta është e tillë, por Ai do të japë fuqinë e mjaftueshme që ta mundësh frikën dhe të ecësh përpara. Pra, e para: ata që ndjekin luanët e dinë që sa më i madh të jetë Perëndia i tyre, aq më të vegjël do të duken luanët.

Ndjekësit e luanit e dinë se të rrisht në zonën e sigurisë nuk është e sigurt.

Anijet nuk janë ndërtuar për të mbetur të sigurt në port; ato janë ndërtuar për të përballuar dallgët dhe të shqyrtojnë ujërat. Jetët tona nuk janë krijuar për të ecur nëpër pambuk, për të shmangur çdo lëndim ose rrezik, dhe për të jetuar në një

atmosferë të mbrojtur. Jo, jetët tona janë të destinuara për të kaluar përpara me besim.

Pse? Nga e di këtë?

Hebrenjve 11:6 *'Edhe pa besim është e pamundur t'i pëlqesh Atij, ...'*

Është e pamundur t'i pëlqesh Perëndisë pa besim, nëse nuk hedh hapa besimi. Por besimi ka rrezikun e vet të brendshëm.

Ja, të kthehemi te Benajahu. Nëse ai nuk do ta kishte ndjekur luanin, siguria e tij do të ishte e pasigurt. Luani mund ta kishte vrarë nëse ai nuk do ta kishte vrarë atë.

Fitoret e mëdha kërkojnë hapa të mëdhenj besimi.

Cili është hapi i radhës për ty? Rehatia nuk është siguri. Hapi i besimit është i duhuri.

Çfarë ndodh nëse nuk hedhim hapa besimi? Çfarë ndodh nëse nuk bëhemi ndjekës luanësh? Do të mbetemi në vend, jo vetëm kaq, por besimi do të zvogëlohet. Jo vetëm kaq, kisha do të zvogëlohet. Jo vetëm kaq, jeta e secilit do të duket më e vogël.

Frika na ndalon të hedhim hapa të rinj, hapa të rrezikshëm. Frika na bllokton dhe na paralizon.

Shumë prej jush janë guximtarë. Ju jeni guximtarë.

E mban mend momentin kur hodhe hapin e madh të besimit drejt diçkaje të panjohur? Vazhdo atë lloj guximi. Vazhdo të hedhësh hapa besimi. Ndjekësit e luanëve e dinë që të bësh një lojë të sigurt është më e rrezikshme.

Benajahu, unë ju siguroj, ka qenë i frikësuar, madje i frikësuar për vdekje. Sepse nuk ka njeri që të ndjekë një luan në një gropë të madhe dhe të mos ndiejë frikë. Është e sigurt që ai kishte frikë. Po ti, a ke frikë? Për shkak se ke një luan përballë, një situatë të vështirë? Nuk është e çuditshme të kesh frikë, është normale. Ndiqe luanin gjithsesi. Hidh hapin e besimit gjithsesi. Edhe pse duket si një hap i pazakontë për njerëzit përreth, lëviz gjithsesi. Ndiqe frikën dhe ec përpara gjithsesi.

Hidhi hapin me guxim. Ti nuk je krijuar për të qenë një njeri i zakonshëm. Ti je krijuar për të qenë i jashtëzakonshëm, sepse je krijuar nga një Perëndi i jashtëzakonshëm, për të sjellë ndikim aty ku je. Djalli do të të trembë dhe do të pengojë duke përdorur frikën. *Perëndi nuk të ka dhënë frymë frike, por force, dashurie dhe urtësie.*

Cili mund të jetë hapi i parë për ty? Ndoshta duhet ta fillosh me një telefonatë, një mesazh në inbox, ose një SMS. Ose ndoshta duke i treguar dikujt për vizionin dhe pasionin tënd. Cilado qoftë, hidhi hapin e parë.

Pra, ndjekësit e luanëve:

- Vijnë me guxim para Fronit të Perëndisë.
- E dinë se sa më shumë zmadhohet Perëndia në jetën e tyre, aq më shumë zvogëlohen luanët.
- E ndjekin Perëndinë me anë të besimit, jo me atë që shohin.

Le të lutemi.